

hele Landet. Særlig imødegik Taleren det Argument, der var hentet fra paastaaede *Lagringsvanskeligheder*; Forsøg af det tyske Trafikministerium havde godtgjort Benzinens Lagerbestandighed, og en Erklæring fra Forstanderen for Polytek-nisk Læreanstalts kemisk-tekniske Laboratorium, Professor Raaschau, gik ud paa, at der i underjordiske fyldte Tanke »ikke sker noget væsentligt Svind og heller ingen Harpiksdannelse, selv om Benzinen har Tilbøjelighed dertil«. Det kunde i øvrigt ikke være afgørende, om Benzinen ved Lagringen ophørte at være en god Handelsvare; thi her drejede det sig om en Nødbeholdning til en Nødssituation, og blot den kunde bruges, var det godt. — Hvad den *økonomiske* Side af Sagen angaar, havde Staten ved sin Aftale med Selskaberne vel sparet godt 3 Mill. Kr., men »Vognene staa stille, og Benzinskatten for det beslaglagte Kvantum gaar tabt, saa det havde formentlig kostet Staten det dobbelte at spare disse Penge, og hertil kom saa den store Regning paa, hvad hele Misèren havde kostet Samfundet. »Det skal nok slaa til, at for at spare de 3,1 Mill. Kr. har Staten og Samfundet tabt mere end det dobbelte, Ministerens Finansoperation har kostet det danske Samfund det 4-dobbelte Beløb.« Hvis man havde bygget skjulte underjordiske Tanke til Oplagring af en Nødbeholdning af Benzin, vilde Udgiften hertil samt til Indkøb af 42 Mill. l Benzin alt i alt have andraget 6—7 Mill. Kr. »Havde vi gjort det, havde vi haft vore Nødbeholdninger i Orden, og saa havde vi været helt fri for hele denne Benzinsituation, som er forårsaget af Statens Indgreb i de normale Samfundsbeholdninger.« — Efter Ordførerens Opfattelse var det længe siden, en daarlig Administration havde ligget saa klart for Betragteren, og at man med en saadan Sikkerhed havde kunnet sige, at den, der havde Ansvaret for den øjeblikkelige Situation, var Handelsministeren og ham alene.

Fr. Andersen (S.) kunde ikke se andet, end at Handelsministerens Redegørelse havde været saglig og solidt underbygget. Detailspørgsmaal som det, om Handelsrejsende skulde behandles paa anden Maade, eller om det skulde være muligt for de mange, der ejer en Vogn, at faa et lille Kvantum Benzin, kunde Folketinget ikke beskæftige sig med; det var Spørgsmaal, der var under Overvejelse paa de rette Steder, og Taleren gik ud fra, at man vilde slække Kravene, naar der forelaa Mulighed derfor. — Derimod beklagede *Elgaard* (V.), at Handelsministeren ikke havde handlet mere resolut og hurtigt paa dette Omraade allerede for mange Maaneder siden, idet man maatte forudsætte, at der i Beredskabsloven laa ikke alene en Bemyndigelse, men en Forpligtelse for Regeringen. Naar det økonomiske Resultat skulde gøres op, var den nu-